

[Statsministeren.]

der, Lov om Retsforholdet mellem Ejer og Lejer; Regulering af Prisen paa Livsforødenheder, ogsaa, om fornødent, i opadgaaende Retning. Alt dette var Program ved det Valg, vi gik ud til. Og Landbokommissionens Betænkning, der udførligt omtalte og belyste nogle af Spørgsmaalene, forelaa ogsaa sammen med Regeringspartierens og Regeringens Standpunkt.

Om Valutaloven siger det ærede Medlem, at vi kun havde afgivet et Udkast til Forslaget under fortrolige Forhandlinger med Erhvervene. Det er ganske urigtigt. Vi udsendte Forslaget efter de fortrolige Forhandlinger baade til Erhvervene og til Pressen, alle Bladene bragte Nyheden og Forslaget. Jeg har her Bladet „Børsen“ for den 5. Oktober, som indeholder en halv Side Aftryk af Regeringens Udkast til Forslag om Valutaordning. Men i øvrigt viser jo Venstres Manifest af 31. August, at Partiet Venstre i hvert Fald ikke var i Tvivl. Dette Parti vidste ifølge Manifestet særdeles godt, hvorom Valget skulde dreje sig, og sagde allerede den 31. August, hvad Valget stod om. Ikke mindst dette lange Manifest, som jo viser sin utvivlsomme Oprindelse ved Længden, giver Gang paa Gang Udtryk for Forargelsen over den paatænkte Valutalovgivning. Der var altsaa ingen Tvivl i Venstre, og hvis Venstre vilde have oplyst sine Vælgere, havde det alle Kort paa Haanden til at kunne gøre det. Men dette er altsaa Eksempler paa det ærede Medlems Form for Kritik efter det for ham saa ødelæggende Valg.

Et andet betegnende Træk fra Venstres Ordførers Tale er det ærede Medlems haanende Ord til den Folketingsmand, der har faaet betroet Ledelsen af Hypotekbanken. Under Venstres Udvikling, som jo unægtelig ikke har været beundringsværdig, har jeg dog trods alt stadig fastholdt Troen paa, at enkelte Traditioner var i Behold. Det var det gamle Venstres Fortjeneste, at det nedbrød de hævdvundne Forestillinger om, at Adelsbrev eller akademisk Borgerbrev var en nødvendig Betingelse for Stillinger i Administration eller Politik. Det var Venstres — det gamle Venstres Fortjeneste. Det var tydeligt, at det ærede Medlem følte sig stor over for den, der nu har faaet et Embede, men som efter det ærede Medlems Mening savner Forstand. Og den samme Tone kom igen, da det ærede Medlem talte om, at nu har vi faaet en Trafikminister, der intet har haft med offentlige Arbejder at gøre. Ja, jeg minder om, at det var Venstre, der skaffede Husmand og Bonde den

Adgang, som før var spærret. Det var Venstre, der mødte med Trafikministre som Gaardejer Jensen-Sønderup, Husmand Thomas Larsen og Skolelærer Slesbager — det er maaske forglemt, hvad deres oprindelige Stillinger var, men saaledes er det. Vi føler os ikke daarligere betjent med den nu udnævnte Skolelærer end Venstre med sin Skolelærer. Og Venstre udnævnte Gaardejer Jensen-Sønderup til Direktør i Hypotekbanken. Jeg ved, at vi roligt kan sætte den nuværende Direktør lige saa højt som Gaardejeren. Men man hører af Talen noget andet, end da Venstre endnu havde Erindringer om de Konservatives Haansord over for Venstre, over for Bønderne, over for Husmændene.

Jeg skal selvfølgelig ikke optage nogen Diskussion i Anledning af det ærede Medlems Tale om Valutaloven. Den Sag er næste Punkt paa Dagsordenen, og derunder bliver der jo saa al mulig Anledning til at fordybe sig i dette kære Emne. I det Udvalg, der antagelig bliver nedsat, tænker jeg, det ærede Medlem Hr. Krag kan faa at se de Svar fra Erhvervene, om hvilke han affejende sagde, at de tog jo ikke med synderlig Interesse paa Tanken om Erhvervenes Deltagelse i Administrationen. Jo, der er ganske gode tilsluttende Svar. Ikke engang Landbruget er afvisende. I den ene Skrivelse fra Landboforeningerne tiltræder man i hvert Fald Erhvervenes Deltagelse i Administrationen; i en anden tager man mere politisk paa Sagen; selv om der er den samme Underskrift, siges der ganske vist det modsatte, men den Ting bliver jo nok klaret.

Det ærede Medlem talte om den Form for Erhvervenes Medvirken, som man „nu“ har tilbudt. Nej, der er ikke noget nyt Tilbud til Erhvervene. I Forslaget om Valutacentralen findes det Tilbud, som Erhvervene ogsaa fik før Valget, men hvad det ærede Medlem formodentlig blander det sammen med, er den Delegation, som man har tænkt skulde foretage den første Bedømmelse, ikke af Valutaspørgsmaal, men af de mange Forhandlingstilbud og Udvekslingstilbud, der fremkommer. Det har intet med Valutacentralens Administration at gøre, og jeg ved ikke af, at noget Erhverv har modsat sig at deltage i dette Arbejde. Det er endda fra Erhvervsside, at Kravet om en saadan Forhandling er udgaaet. Det er det samme Organ, som vistnok ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sigtede til, da han fortalte Nyheden om, at Udenrigsministeren skulde skubbes bort. De ærede Medlemmer bør søge at be-